

Høringssvar fra Handicaprådet vedrørende:

Kvalitetsstandarder for merudgifter

Generelt

Umiddelbart virker det underligt at standarderne er sent i høring med en frist efter at de tilsyneladende er vedtaget jf. nedenstående snapshot fra sagsfremstillingen:

**Beslutning Social- og Sundhedsudvalget den 04-06-2019
Godkendt.**

Det synes at kræve en god forklaring.

Ad) administrativvejledning, *handicaprettede kurser s 31.*

Vejledningen synes ikke på hensigtsmæssig måde at understøtte at forældre kan få merudgifter dækket til at komme på de kurser som patientforeningerne til byder med mindre at det bliver tydelig gjort at nødvendige kurser omfatter disse.

Som forældre til handicappede børn er det utrolig vigtigt at have mulighed for deltage i et forum med faglige indlæg, som også giver mulighed for erfaring udveksling med andre forældre som er i en tilsvarende situation. Det er i høj grad med til at lære forældre at mestre at være forældre til et handicappet barn. Det er også et bidrag til hjælp til at holde stress niveauet nede til fordel både for det handicappede barn, søskende og forældrene.

En præcisering vil ligeledes være helt i tråd med Handicappolitikken i Vallensbæk Kommune jf. 2.3, som meget tydeligt taler om at understøtte muligheder for netværksdannelse.

Svar på bemærkning fra Forvaltningen (CBF, 2.8.2019)

Ift. kurser, da er det kun nødvendige kurser, som kan bevilliges. Det betyder, at der generelt vil blive givet afslag på kurser, som ikke er nødvendige, for at kunne varetage omsorgen og understøtte barnets/den unges udvikling – dette også selvom det kunne være godt for familien; at det ville være rart.

Der er ikke i lovgivningen et krav om, at disse kurser skal udbydes af handicaporganisationerne. Hvis det vurderes, at en familie med et funktionsnedsat barn har behov for redskaber/værktøjer til at håndtere det at have et funktionsnedsat barn, skal kommunen vurdere, om dette skal gives som et kursus eller som anden form for støtte. Kan kommunen selv tilbyde et kommunalt kursus, som indeholder det, som er nødvendigt, har familierne ikke krav på et kursus via en handicaporganisation. Kan kommunen ikke tilbyde et kursus, som indeholder det, som familien har behov for, er det muligt at bevillige et kursus fra en ekstern leverandør, herunder også handicaporganisationernes kurser.

Årsagen til, at kommunens egne kurser foretrækkes, er både økonomisk og faglig. Kommunen kan udbyde kurserne til en væsentligt billigere pris, men endnu vigtigere bliver det nemmere og mere smidigt at arbejde tværfagligt i sagen. Udgangspunktet er derfor, at kommunens egne kurser

tilbydes i de tilfælde, hvor kommunen har et dækkende tilbud, og kun i de tilfælde hvor kommunens egne tilbud ikke er dækkende, vil eksterne kurser blive tilbudt.

Udgifter til netværk (f.eks. patientforeninger) anses af Ankestyrelsen ikke som en nødvendig merudgift.

Det er kommunens afgørelse, hvor kurset skal foregå og via hvem.

Ad) administrativvejledning høre nedsættelse s.12

Det er ikke hensigtsmæssigt at beskrive at der kan være tale om at normalisere en høre nedsættelse med et høreapparat:

Øjeblikkeligt kan afhjælpe funktionsnedsættelsen. Kan barnet eller den unge få en "normal" høreelse med et høreapparat, kan det begrunde, at barnet / den unge ikke er omfattet af målgruppen. Det samme er gældende,

Selvom om normal er anført i kursiv vidner det om, at der ikke er tilstrækkelig forståelse for hvad det vil sige at afhjælpe en høre nedsættelse med et høreapparat. Man skal huske på at høreapparater forstærker lyd også dem som brugeren ikke har brug for at høre f.eks. når der er mange mennesker tilstede som i en skoleklasse. Høreapparater kan desværre ikke endnu differentiere på samme måde som den menneskelige hjerne. Derfor bruger børn og andre brugere af høreapparater generelt mange ekstra ressourcer på at være i sociale sammenhænge end andre børn med normal høreelse, som der meget vel kan blive tale om merudgifter for at kunne håndtere. Vil forslå at teksten modereres i overensstemmelse hermed.

Svar på bemærkning fra Forvaltningen (CBF, 2.8.2019)

Forvaltningen har stor forståelse for, at et høreapparat ikke omsætter lyden til normal høreelse. Forvaltningen er også opmærksom på, at nogle børn er mere påvirket af at bære høreapparat end andre børn med høreapparat. Reglerne om merudgifter er dog konstrueret således, at det ikke er et barns diagnose, som har betydning for, om et barn er omfattet af målgruppen eller ej. Det, som er afgørende, er barnets funktionsniveau. Et barn med høreapparat kan således være omfattet af målgruppen, fordi dette barn har en væsentligt nedsat funktionsniveau, hvorimod et andet barn med høreapparat ikke er omfattet af målgruppen, da dette barn klarer sig godt i hverdagen, og ikke er væsentligt påvirket af at bære høreapparat. Barnets funktionsniveau skal vurderes, når barnet bruger sit hjælpemiddel, dvs. høreapparatet i nævnte tilfælde.

Når et barn med høreapparat målgruppevurderes, indhentes der derfor udtalelser fra fx dagtibus, skoler, forældre, læger, tale-/hørekonsulenter og andre, som via test eller på et andet grundlag kan vurdere, hvordan barnet fungerer med sit høreapparat. Der er således tale om en konkret og individuel vurdering i hvert enkelt tilfælde.

Med venlig hilsen

Hanne Jespersen

P.v.a. Handicaprådet i Vallensbæk